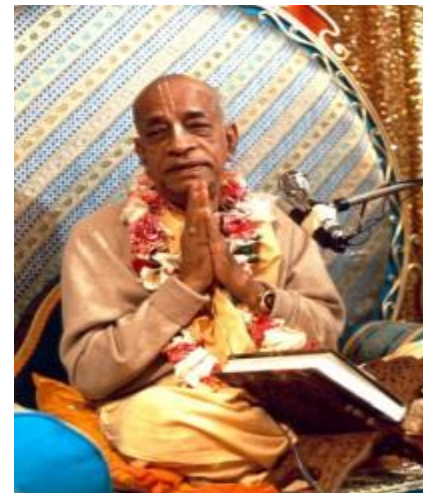




ఓం అజ్ఞానతిమమరాంధస్య జ్ఞానాంజనశలాకయా !
చక్షురున్మిలితం యేన తస్మై శ్రీ గురవే నమహా !!

శ్రీ రూప ప్రణామి
శ్రీ చైతన్య మనోభీష్టం స్థాపితం యేన భూతలే !
స్వయం రూపహ కదా మహ్యం దదాతి స్వపదాంతికమ్ !!

శ్రీల ప్రభూపాద ప్రణతి



నమ ఓం విష్ణు-పాదాయ కృష్ణ-ప్రేష్టాయ భూతలే !

శ్రీమతే భక్తివేదాంత-స్వామిన్ ఇతి నామినే !!

నమస్తే సారస్వతే దేవే గౌర-వాణీ-ప్రచారిణే !

నిర్విశేష-శూన్యవాది-పాశ్చాత్య-దేశ-తారిణే!!

పంచతత్వ మంత్రము

జయ శ్రీ కృష్ణ చైతన్యప్రభు నిత్యానంద !
శ్రీ అద్వైత గదాదర శ్రీ వాసాది గౌర భక్త బృంద !!



మహామంత్రము

హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ
కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే !
హరే రామ హరే రామ
రామ రామ హరే హరే !!

భగవద్గీత యదాతథము

ద్వాదశాధ్యాయము
భక్తియోగము

12.1

అర్జున ఉవాచ

ఏవం సతతయుక్తా యే భక్తాస్త్యాం పర్యుపాసతే ।
యే చాప్యక్షరమవ్యక్తం తేషాం కే యోగవిత్తమాః ॥

అనువాదము

అర్జునుడు ప్రశ్నించెను : నీ భక్తియుక్త సేవలో సదా తగినరీతి నియుక్తులైన వారు మరియు అవ్యక్తము, నిరాకార బ్రహ్మమును ఉపాసించువారు అను ఇరువురిలో ఎవరు గొప్ప యోగపరిపూర్ణులని భావింపబడుదురు?

12.2

శ్రీభగవానువాచ

మయ్యావేశ్య మనో యే మాం నిత్యయుక్తా ఉపాసతే ।
శ్రద్ధయా పరయో పేతాస్తే మే యుక్తతమా మతాః ॥

అనువాదము

శ్రీకృష్ణభగవానుడు పలికెను : నా స్వరూపము నందు మనస్సును స్థిరముగా నిలిపి
అలౌకికమును, అధికమునైన శ్రద్ధతో సదా నన్ను ఉపాసించుట యందు
నియుక్తులైనవారు అత్యంత పరిపూర్ణులని నేను భావింతును.

12.3 - 4

యే త్వక్షరమనిర్దేశ్యమవ్యక్తం పర్యుపాసతే ।
సర్వాత్రగామచిన్త్యం చ కూటస్థమచలం ధ్రువమ్ ॥

సన్నియమ్యేన్ద్రియగ్రామం సర్వాత్ర సమబుద్ధయః ।
తే ప్రాప్నువన్తి మామేవ సర్వభూతహితే రతాః ॥

అనువాదము

కాని సర్వేంద్రియ నిగ్రహము మరియు సర్వుల యెడ సమభావము కలిగి
ఇంద్రియాతీతమును, సర్వవ్యాపకమును, అచింత్యమును, మార్పులేనిదియు,
నిశ్చలమును, స్థిరమును, అవ్యక్తతత్త్వమైన పరతత్త్వపు నిరాకార భావనను
పరిపూర్ణముగా ఉపాసించు సర్వభూతహితులైన వారు కూడ అంత్యమున నన్ను
పొందురు.

12.5

క్షేో దికతరస్తేషామవ్యక్తాసక్తచేతసామ్ ।
అవ్యక్తా హి గతిర్దుఃఖం దేహవద్భిరవాప్యతే ॥

అనువాదము

పరమపురుషుని అవ్యక్త నిరాకార తత్త్వము నందు ఆసక్తమైన చిత్తము గలవారికి పురోగతి యనునది మిగుల క్షేశకరము. ఆ విధానమున ప్రగతి సాధించుట దేహధారులకు ఎల్లప్పుడును కష్టతరమే.

12.6 - 7

యే తు సర్వాణి కర్మాణి మయి సన్న్యస్య మత్పరాః ।
అనన్యేనైవ యోగేన మాం ధ్యాయంతఉపాసతే ॥

తేషామహం సముద్ధర్తా మృత్యుసంసారసాగరాత్ ।
భవామి న చిరాత్పార్థ మయ్యావేశితచేతసామ్ ॥

అనువాదము

కాని ఓ పార్థా! సర్వకర్మలను నాకు అర్పించి అన్యచింత లేక నాకు భక్తులై, మనస్సును నా యందే లగ్నము చేసి సదా నన్ను ధ్యానించుచు, నా భక్తియుక్త సేవలో నన్ను ఉపాసించెడి వారిని శీఘ్రమే జననమరణ రూప సంసార సాగరము నుండి ఉద్ధరింతును.

12.8

మయ్యేవ మన ఆధత్స్వ మయి బుద్ధిం నివేశయ ।
నివసిష్యసి మయ్యేవ అత ఊర్ధ్వం న సంశయః ॥

అనువాదము

దేవాదిదేవుడనైన నాయందే నీ మనస్సును స్థిరముగా నిలుపుము. నీ బుద్ధినంతయు నా యందే నియుక్తము చేయుము. ఈ విధముగా సదా నా యందే నీవు నిస్సంశయముగా నివసించువు.

12.9

అథ చిత్తం సమాధాతుం న శక్నోషి మయి స్థిరమ్ ।
అభ్యాసయోగేన తతో మామిచ్ఛాప్తం ధనంజయ ॥

అనువాదము

ప్రియమైన ఓ అర్జునా! ధనంజయా! స్థిరముగా నా యందు మనస్సును లగ్నము చేయ నీవు సమర్థుడవు కానిచో, భక్తియోగము నందలి విధివిధానములను అనుసరింపుము. ఈ విధముగా నన్ను పొందు కోరికను వృద్ధి చేసుకొనుము.

12.10

అభ్యాసే ప్యసమర్థో సి మత్కర్మపరమో భవ ।
మదర్థమపి కర్మాణి కుర్వన్ సిద్ధిమవాప్స్యసి ॥

అనువాదము

భక్తియోగ నియమములను కూడ నీవు అభ్యసింపజాలనిచో నా కొరకు కర్మ నొనరించుటకు యత్నింపుము. ఏలయన నా కొరకు కర్మచేయుట ద్వారా నీవు పరిపూర్ణ స్థితిని పొందగలవు.

12.11

అదైతదప్యశక్తో సి కర్తుం మద్యోగమాశ్రితః ।
సర్వకర్మఫలత్యాగం తతః కురు యతాత్మవాన్ ॥

అనువాదము

అయినను ఒకవేళ నీవు నా భావనను కలిగి కర్మను చేయుట యందును
అసమర్థుడవైనచో సర్వకర్మఫలములను విడిచి ఆత్మస్థితుడవగుటకు
యత్నింపుము.

12.12

శ్రేయో హి జ్ఞానమభ్యాసాత్ జ్ఞానాధ్యానం విశిష్యతే ।
ధ్యానాత్కర్మఫలత్యాగస్త్యాగాచ్ఛాంతిరనంతరమ్ ॥

అనువాదము

ఈ అభ్యాసమును నీవు చేయలేకపోయినచో జ్ఞానసముపార్జనము నందు నియుక్తుడవగుము. అయినప్పటికిని జ్ఞానము కంటెను ధ్యానము, ధ్యానము కంటెను సర్వకర్మఫల త్యాగమును మేలైనట్టిది. ఏలయన అట్టి సర్వకర్మఫల త్యాగము వలన మానవుడు మనశ్శాంతిని పొందగలుగును.

12.13 - 14

అద్వైష్టా సర్వభూతానాం మైత్రః కరుణ ఏవ చ ।
నిర్మమో నిరహంకారః సమదుఃఖసుఖః క్షమీ ॥

సంతుష్టః సతతం యోగీ యతాత్మ దృఢనిశ్చయః ।
మయ్యర్పితమనోబుద్ధిర్యో మద్భక్తః స మే ప్రియః ॥

అనువాదము

ద్వైషము లేనివాడును, జీవులందరికిని దయతో కూడిన మిత్రుడును, యజమానిత్వ భావము లేనివాడును, అహంకారరహితుడును, సుఖదుఃఖములు రెండింటి యందును సమభావము కలవాడును, సహనశీలుడును, సదా సంతృప్తుడును, ఆత్మనిగ్రహము గలవాడును, తన మనోబుద్ధులను నా యందు లగ్నముచేసి దృఢనిశ్చయముతో నా భక్తియుక్త సేవ యందు నిమగ్నుడైనట్టి వాడును అగు నా భక్తుడు నాకు మిక్కిలి ప్రియుడు.

12.15

యస్మాన్సోద్విజతే లోకో లోకాన్సోద్విజతే చ యః ।
హర్షామర్షభయోద్వేగైర్ముక్తో యః స చ మే ప్రియః ॥

అనువాదము

ఎవ్వరికినీ కష్టమును కలిగించనివాడును, ఎవరిచేతను కలతకు గురికాని వాడును, సుఖదుఃఖము లందును మరియు భయోద్వేగములందును సమచిత్తుడై యుండునట్టి మానవుడు నాకు మిక్కిలి ప్రియుడు.

12.16

అనపేక్ష: శుచిర్దక్ష ఉదాసీనో గతవ్యథ: |
సర్వారంభపరిత్యాగీ యో మద్భక్త: స మే ప్రియ: ||

అనువాదము

సాధారణ కర్మవిధానముల నాశ్రయింపనివాడును, పవిత్రుడును, సమర్థుడును, ఉదాసీనుడును, సమస్త బాధల నుండి విముక్తుడైనవాడును, ఏదేని ఫలము కొరకై తీవ్రకృషి చేయనివాడును అగు నా భక్తుడు నాకు మిక్కిలి ప్రియుడు.

12.17

యో న హృష్యతి న ద్వేష్టి న శోచతి న కాంక్షతి ।
శుభాశుభపరిత్యాగీ భక్తిమాన్ యః స మే ప్రియః ॥

అనువాదము

ఉప్పొంగుట గాని దుఃఖించుట గాని తెలియనివాడు, శోకించుట గాని వాంఛించుట గాని ఎరుగనివాడు, శుభాశుభములు రెండింటిని విడిచిన వాడును అగు భక్తుడు నాకు మిక్కిలి ప్రియుడు.

12.18 - 19

సమ: శత్రౌ చ మిత్రే చ తథా మానాపమానయో: |
శీతోష్ణసుఖదుఃఖేషు సమ: సజ్జవివర్జిత: ||

తుల్యనిష్ఠాస్తుతిర్కానీ సన్తుష్టో యేన కేనచిత్ |
అనికేత: స్తిరమతిర్భక్తిమాన్యే ప్రియో నర: ||

అనువాదము

శత్రుమిత్రుల యెడ సమభావము కలిగినవాడును; మానాపమానము లందును, శీతోష్ణములందును, సుఖదుఃఖములందును, నిందాస్తుతులందును సమబుద్ధి గలవాడును, దుష్టసాంగత్యము నుండి సదా విడివడి యుండువాడును, సదా మౌనము వహించువాడును, దేనిచేతనైనను సంతృప్తి నొందువాడును, నివాసమేదైనను లెక్కచేయనివాడును, జ్ఞానమునందు స్థితుడైనవాడును, నా భక్తియుక్త సేవ యందు నెలకొనినట్టివాడును అగు మానవుడు నాకు మిక్కిలి ప్రియుడు.

12.20

యే తు ధర్మామృతమిదం యథోక్తం పర్యుపాసతే ।
శ్రద్ధధానా మత్పరమో భక్తాస్తే తేవ మే ప్రియా:

అనువాదము

నన్నే పరమగమ్యముగా చేసికొని, అమృతపథమైన ఈ భక్తియుక్త సేవా మార్గము ననుసరించుచు, శ్రద్ధతో దీనియందు సంపూర్ణముగా నియుక్తులైన వారు నాకు అత్యంత ప్రియులు.

హారే కృష్ణ